

Kendelse

Afsagt den 20. juni 2008 i sag nr. BS 150-1230/2007:

Teknisk Landsforbund
Nørre Voldgade 12
1358 København K
som mandatar for **Part 1 (Sagsøger)**
mod
Danica Pension Livsforsikringsaktieselskab
Parallelvej 17
2800 Kgs. Lyngby

Denne kendelse drejer sig om, hvorvidt sagen - som begæret af sagsøgeren, Teknisk Landsforbund som mandatar for **Part 1** - skal henvises til landsretten, subsidiært undergives kollegial byretsbehandling.

Sagsøgte, Danica Pension, Livsforsikringsaktieselskab, har protesteret mod henvisning til landsretten, men har ikke villet modsætte sig kollegial behandling.

Sagen, der er anlagt den 29. juni 2007, drejer sig om, hvorvidt Danica Pension er berettiget til at udbetale **Part 1's** invalidepension til dennes arbejdsgiver, **Virksomhed A/S**, eller om **Part 1** kan kræve pensionen udbetalt til sig med virkning fra den 1. april 2005.

Oplysningerne i sagen:

Part 1 blev ansat hos **Virksomhed A/S** den 1. november 1985, jf. ansættelseskontrakt af 25. september 1985 (bilag 1). Han blev kort efter ansættelsen optaget i virksomhedens obligatoriske pensionsordning, som var aftalt mellem **Virksomhed A/S** og Danica Pension (bilag 2). Der foreligger overenskomster mellem **Virksomhed A/S** og Danica Pension af 4. oktober 1996 og januar 2000 (bilag 2 og 5). Vedrørende dækning ved tab af arbejdsevne fremgår det af begge overenskomster, at udbetalingen sker til medarbejderen med følgende undtagelse: "Så længe medarbejderen er ansat hos arbejdsgiveren, sker udbetaling dog til arbejdsgiveren, med mindre andet bliver aftalt." Ifølge den seneste overkomst skal arbejdsgiveren informere medarbejderne om dette forhold.

Danica Pension har på den anførte baggrund tegnet policer for de enkelte medarbejdere, herunder **Part 1**, der den 3. december 1997 modtog police samt forsikringsselskabets regler for kollektiv forsikring ved tab af arbejdsevne (bilag 3 og 4). Endvidere modtog han i juli 2000 den information, som forsikringsselskabet sendte til **Virksomhed A/S'** medarbejdere om den aftale, der pr.1. januar 2000 var indgået med virksomheden om ny obli-

gatorisk pensionsoverenskomst (bilag 6). Endelig fik **Part 1** i november 2001 tilsendt et brev fra Danica Pension med orientering i anledning af, at **Virksomhed A/S** havde tiltrådt industriens funktionær overenskomst.

Part 1 fik den 22. december 2004 bevilget fleksjob af kommunen og hans stilling hos **Virksomhed A/S** blev samtidig konverteret til et fleksjob. Fra den 1. april 2005 fik han bevilget invalidepension og præmiefritagelse. Danica Pension udbetalte invalidepensionen til **Virksomhed A/S**, der siden har modtaget invalidepensionen samt kommunens tilskud til fleksjobbet.

Part 1 har krævet invalidepensionen udbetalt til sig. Han har principalt gjort gældende, at vilkåret om, at udbetalingen skal ske til arbejdsgiveren ikke er aftalt, subsidiært at vilkåret, hvis det er aftalt, ikke omfatter fleksjobsituationen.

Parternes argumenter:

Part 1 har principalt gjort gældende, at sagen er af principiel karakter og derfor kan henvises til landsretten i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, subsidiært at den frembyder særlig omfattende eller vanskelig retlige eller bevismæssige spørgsmål og derfor bør undergives kollegial byretsbehandling, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 3.

Vedrørende det principale anbringende ad sagens realitet er det gjort gældende, at bedømmelsen af aftalekonstruktionen og sagens forsikringsjuridiske aspekter kan begrunde, at sagen undergives kollegial byretsbehandling, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 3, jf. også afgørelsen i U 2007.2924Ø.

Det er herom blandt andet gjort gældende, at det ikke fremgår af de almindelige forsikringsbetingelser for kollektiv forsikring ved tab af arbejdsevne eller af andre oplysninger modtaget fra Danica Pension, at invalidepensionen tilkommer arbejdsgiveren, medens ansættelsesforholdet består. Danica Pensions aftale med arbejdsgiveren kan ikke være afgørende, da arbejdsgiveren ikke er forsikringstager. Det påhviler Danica Pension at informere om de aftalte forsikringsvilkår, jf. i øvrigt § 4, nr. 1, jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 609 af 14. juli 1995 om information fra forsikringselskabet til forsikringstageren.

Part 1 fik først kendskab til aftalen mellem Danica Pension og arbejdsgiveren, efter at tvisten var opstået. Aftalen i år 2000 mellem Danica Pension og arbejdsgiveren, hvorefter sidstnævnte skulle informere om vilkåret, hævdes opfyldt ved en HR-portal oprettet i 2002/2003 med link til Danica Pensions hjemmeside. Dette er ikke et tilstrækkeligt til at anse vilkåret for aftalt. Et ikke tidligere oplyst vilkår kan under ingen omstændigheder have betydning for allerede etablerede forsikringsaftaler.

Vedrørende det subsidiære anbringende ad sagens realitet er det gjort gældende, at dette gør sagen principiel på samme måde som U 2004.374Ø, der gjorde op med fleksjobs betydning for fastsættelsen af erhvervsevnetabet i

pensionsordninger. Det er ikke afgørende, at bestemmelsen om erhvervsevnetab kan variere fra pensionsordning til pensionsordning.

Det er herom nærmere anført blandt andet, at det omhandlede vilkår nok er almindeligt forekommende, men at der ikke i retspraksis er taget stilling til, hvordan vilkåret skal behandles, når medarbejderen overgår til ansættelse i fleksjob hos arbejdsgiveren. Dommen vil derfor blive retningsgivende for behandlingen af fleksjobsituationen i forhold til tilsvarende vilkår i andre ordninger. **Part 1's** forsikring hos Danica Pension blev etableret den 1. februar 1986, eller før reglerne om fleksjob blev introduceret i lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik, der trådte i kraft den 1. juli 1998. Det beror på generelle overvejelser, hvordan fleksjobsituationen skal bedømmes i forhold til vilkåret, herunder den oprindelige begrundelse for i visse situationer at lade invalidepensionen udbetale til arbejdsgiveren. Konkrete bevismæssige vurderinger, som det kendes fra kontraktfortolkning, er ikke relvante i denne sammenhæng. Vilket om, at invalidepensionen kan udbetales til arbejdsgiveren, må forstås i overensstemmelse med pensionsbeskatningslovens § 17, stk. 1, nr. 4. Denne bestemmelse indeholder en undtagelse, som giver mulighed for at aftale, at en invalidepension under visse betingelser kan udbetales til arbejdsgiveren, uden at ordningen mister sin skattebegunstigelse. Undtagelsen i pensionsbeskatningsloven muliggør således vilkåret om udbetaling til arbejdsgiveren i denne og andre skattebegunstigende situationer. Forarbejderne til den nævnte lovbestemmelse, der er af ældre dato, forklarer, hvorfor man har fundet det rimeligt, at invalidepensionen i visse tilfælde skal kunne udbetales til arbejdsgiveren. Når vilkåret om betaling til arbejdsgiveren skal fortolkes, må forståelsen og rækkevidden af pensionsbeskatningslovens § 17, stk. 1, nr. 4, derfor tages i betragtning, hvilket yderligere gør sagen principiel.

Dancia Pension har bestridt, at sagen er af principiel karakter.

Vedrørende **Part 1's** principale anbringende ad sagens realitet er det gjort gældende, at dette angår et rent aftaleretligt spørgsmål.

Det er nærmere anført blandt andet, at der er tale om et trepartsforhold mellem **Part 1**, dennes arbejdsgiver og Danica Pension angående vilkårene for de ansattes pensionsordning, og **Part 1** har på grundlag af denne aftale kunnet få en pensionsordning på særligt gunstige vilkår. Som følge af pensionsordningens lønrelaterede karakter er det aftalt i pensionsoverenskomsten, at erhvervsevnetabsydelsen udbetales til arbejdsgiveren, så længe medarbejderen er ansat. Vilket har været gældende, siden **Virksomhed A/S** pensionsordning blev oprettet. Parterne er enige om, at sådanne vilkår er almindelige ved lønrelaterede pensionsordninger. Vilket er en del af forsikringsaftalen allerede fordi, aftalen er oprettet under pensionsordningen. Desuden er der i forsikringsbetingelserne udtrykkeligt henvist til pensionsaftalen, jf. bilag 8, side 2, ligesom **Virksomhed A/S** har orienteret om vilkåret forud for denne sags opståen, jf. bilag A. Afgørelsen af **Part 1's** principale anbringende er helt konkret og uden betydning for andre sager. Det beror på en konkret fortolkning af pensionsoverenskomsten, forsikringsbetingelserne, arbejdsgiverens hjemmeside og sagens helt konkrete omstæn-

digheder. I andre sager vil der være andre aftaler.

Vedrørende **Part 1's** subsidiære anbringende ad sagens realitet er det blandt andet gjort gældende, at dette angår spørgsmålet om, hvorvidt en efterfølgende lovgivning har betydning for allerede indgåede aftaler, herunder om de kan løse en af aftaleparterne for forpligtelse. Dette er et almindeligt forekommende juridisk problem. Der er fortsat tale om en helt konkret bedømmelse af baggrunden for og indholdet - også sprogligt - af vilkåret i denne sag. I andre sager vil der være andre aftaler. Endvidere spiller helt konkrete forhold i denne sag også ind. Det fremgår således af sagens akter, at **Part 1** ikke modtager flexjobløn, hvilket i henhold til flexjoblovgivningen er en minimumsløn. Har få stadig sin hidtidige fulde løn fra **Virksomhed A/S**, hvilket også er et helt konkret forhold, som bevirker, at sagen ikke har nogen principiel eller vidererækkende betydning. Sagen angår en konkret aftale og ikke et skatteretligt spørgsmål. Den angår således ikke spørgsmålet om forståelse af pensionsbeskatningslovens § 17. Såfremt vilkåret ikke måtte være i overensstemmelse med denne bestemmelse, har det ikke nogen anden eller vidererækkende betydning, end at **Part 1's** fradrag for præmien ikke har været berettiget. Det indebærer ikke, at parternes aftale om, at pensionsydelsen skal tilgå **Virksomhed A/S**, kan tilsidesættes.

Retten begrundelse og resultat:

Da sagen af de grunde, som Danica Pension har anført, ikke er principiel, tages påstanden om henvisning til landsretten ikke til følge.

Da retten kan tiltræde, at sagen omfatter særlig omfattende eller vanskelige retlige eller bevismæssige spørgsmål, undergives den kollegial byretsbehandling, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 3.

Herefter

bestemmes:

I afgørelsen af denne sag skal deltage 3 dommere.

Dommer